

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Ad fiduciam erga Deiparam quænam excitent, n. 19

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

Sophron. *nia*: quod etiam dixerat Sophronius inter opera Hieronymi in serm. de Assumpt.

Congratulatio cum Deipara. 17. Ceterum quanta congratulatio exigatur ab amicis, seu deuotis Virginis pro tot bonis, & donis inenarrabilibus ei diuinitus collatis, facile colligi poterit ex eo, quod Ecclesia in

Missa Assumptionis omnes adiuuandū inuitans, canit: *Gaudemus*, inquit, *omnes in Domino, diem festum celebrantes sub honore B. Virginis de cuius Assumptione gaudent angeli, & collaudat filium Dei. & in Antiphona: Hodie Maria Virgo caelos ascendit, gaudete quia cum Christo regnat in aeternum.* Quocirca S. Bonauentura in Litanijs B. Virginis sic eam inuocat: *Santa Maria, cui sancti, & sanctae congaudent, & gratulantur.*

Bonauent. his consonat S. Iacobus in Liturgia his verbis ad Deiparam: *Tibi o plena gratia uniuersa creatura gratulatur, Angelorum caetus, & hominum genus.* Anselmus de excel. Virg. ca. 9. Cum sancti inquit, ipsam dominam, per quam tanta bona eis prouenire, per oculis habuerint iuxta Deum, quae de suo uero Virgo filium peperit residere, & iure aeterno caelo, terrae, cum eodem filio praesentem, consideremus qua exultatione exultabunt pro tanta gloria eius, quo honore subleuabuntur in tanta potentia eius, ita Anselmus pie meditatatur de Sanctorum gaudio, & exultatione, quam ex gloria Deiparae capiunt.

Anselmus Et Damascenus orat. 2. de dorm. Iubilemus, inquit, in *Arca Domini Dei toto animo, & muris cadunt ierichuntini, Conuariatuum, inquam, potestatum infesta munitiones cum Dauid exultemus spiritu. Arca enim Domini hodie requiescit.* haec Damascenus, satis ostendens gaudium, quo ex Virginis exaltatione in Assumptione exultare debemus, eidemque gratulari.

Damascenus. Et Damascenus orat. 2. de dorm. Iubilemus, inquit, in *Arca Domini Dei toto animo, & muris cadunt ierichuntini, Conuariatuum, inquam, potestatum infesta munitiones cum Dauid exultemus spiritu. Arca enim Domini hodie requiescit.* haec Damascenus, satis ostendens gaudium, quo ex Virginis exaltatione in Assumptione exultare debemus, eidemque gratulari.

Carolus filius S. Brigittae in obitu a B. Virgine adiuuato. 18. Quanti autem fecerit B. Virgo hunc affectum gratulationis secum de suis bonis, videre est in Carolo S. Brigittae filio, cuius anima post mortem ante Christi tribunal iudicanda constitit. Daemon autem apud Christum summum iudicem acriter de Deipara, quam suam Dominam, & Christi matrem super Coelum, & terram, & super omnes spiritus inferni potentem fatebatur, conquestus est, quod cum ipse daemon animam illam post obitum accipere, & Christi iudicio sistere debuerit, Virgo beata antequam exiret de corpore manibus suis apprehendens, in sua fortitute ad Christi iudicium pertulerit. At Deipara huius facti rationem reddens, haec respondiisse daemone scribitur

S. Brigitta lib. 7. Reuelationum eiusdem sanctae Brigittae,

cap. 13. *Dum inquit, haec anima in corpore erat magnam charitatem habuit ad me reuelans hoc sapienter in corde suo, quod me Deus suam Matrem dignatus fuit facere, & quod super omnia creaturae sublimiter uoluit exaltare, & ex hoc tanta charitate cepit Deum diligere, quod in corde suo dicebat sic: In tantum ego gaudeo, quod Deus Virginem Mariam matrem suam habet super omnia charissimam, quod nulla creatura, uel corporalis delectatio est in mundo, quam ego in permutationem illius gaudij reciperem: imo illud gaudium omnibus terrenis delectationibus praerferem. & si possibile esset, quod ipsa in uno puncto minimo a dignitate, in qua est, a Deo remotior fieri possit, ego magis mihi in permutationem eligerem in profundo inferni aeternaliter cruciari, & iacere si ipsi Deo pro benedicta gratia illa, & immensa gloria quam a dedit suae matri dignissima, infinita gratiarum actio, & gloria sempiterna. Ergo o diabolus, uide modo eum quali uoluntate iste obiit, quid itaque tibi uideatur, uirum magis iustum eras, quod anima eius in meam ueniret de sessionem ante iudicium Dei, an in tuas manus impit crucianda. Respondit diabolus, Non est mei iuris, quod illa anima in meas manus ueniret, quate diligis plus quam se antequam iudicium factum sit, haec ibi. Verum cum daemon contra eam animam adhuc multa, quibus sui iuris eam esse debere contendebat, obijceret, ab Angelo, qui strenue pro anima respondebat, victus, & Christi summi iudicis uoce, qui benigne animam ad se uocauit, turpiter est eiecitus. & adiecit Angelus S. Brigittae, Carolum hanc gratiam minime habiturum fuisse, nisi ab infantia uoluntatem habuisset diligendi Deum eiusque amicos, & in peccati casibus libenter se emendandi.*

AD FIDUCIAM ERGA DEIPARAM, qua nam excitem.

19. Quartum, quod ad deuotionem erga Virginem requiritur, est fiducia ad eam, iuxta illud Psalm. 47. quod de Virgine explicari diximus, *Ponite corda uestra in uirtute eius, quasi dicat, post Deum omnem cordis uestri fiduciam collocare in magna uirtute seu potestate eius, id quod fecerunt Sancti Ecclesia certe eam in Salue Regina, Spem nostram uocat; Et spes nostra salua.* Et ita Bernardus serm. de Aqueductu, *Fideli, inquit, haec peccatorum scala, haec mea maxima fiducia*

duca eff, hac tota ratio spei mea. De sancto Francisco S. Bonaventura in eius vita cap. 9. *In matre, inquit, Domini post Christum precipue fidens, eam sui, ac suorum Aduocatam constituit.* B. Ignatius Loyla fiduciam impetrandi à Christo, quæ petebat, in Virgine ponebat, vt superior capite diximus; quod tum alibi, tum in suis exercitijs spiritualibus ostendit. ibi enim meditationem sine, vnum peculiare colloquium, in quo, postulatio continetur ad Virginem instituit, vt per eam petitionis nostræ consequeremur effectum. S. Ephræm in oratione de Virgine, his verbis ad eam precatur: *Sub alijs tuis custodi me, & protego me; miserere mihi, qui sum luto inquinatus, ac adversus me gloriatur Satanus exitiosissimus, ne in me exurgat execrandus inimicus meus. Non mihi alia fiducia o Virgo sincera: tu enim meus Portus, o Virgo inuoluta, & presens auxiliatrix: denique sub tutela, & protectione tua totus sum, crebris lacrymis te, o celeberrima Mater imploro, & adiuuor tibi.* hæc sunt S. Ephræm ad Virginem preces, qui multa in eandem sententiam addit. S. Damascenus orat. 1. de dorm. Tibi, inquit, nos quoque hodierna die assidemus, o Domina, Domina, atque iterum dicam Domina Dei genitrix, & Virgo: animas nostras ad Spem tuam non secus, atque ad firmissimam quandam Anchoram alligantes, mentem, animam, corpus, totos denique nos tibi dicantes, ac consecrantes psalmus, & hymni spiritualibus quantum possumus honorantes. hæc Damascenus. qui etiam orat. 2. de dorm. testatur sanctos Apostolos Virginis dormitioni ad fuisse, non solum ei, vt debebant, ministraturos: sed ab ea etiam, quæ fons est benedictionis, & benedictionum omnium scaturigo, tanquam præclaram, ac pretiosam hæreditatem hæsituros benedictionem: hæc ex Damasceno. Tanti igitur Virginis benedictionem faciebant Apostoli. *Quod si Deus* (inquit Leo in sermone de sancto Laurentio) *in Sanctis suis nobis præsidium constituit, & exemplum, quantum præsidij nobis in Matre sua posuisse existimandus est, quam Miraculorum Officinam effecit, vt ait Damascenus orat. 1. de Natiu. Ad hæc ipse Christus in ea confidere dicitur, quam peccatorum Aduocatam constituit, cuius intercessione multi peccatores veluti spolia à dæmone erepta Christo restituntur. & ita Prouerb. 31. Confidit in ea cor viri sui, & spolijs non indigebit: Christus enim Deiparæ filius, & sponsus, seu Vir dicitur,*

qui plurima spolia, scilicet peccatores, propter Virginis ad eundem Christum preces acquirunt, quod cap. 20. multis exemplis ostendimus. Quod si Christus ad eum confidit de eius in peccatoribus à dæmonis faucibus eripiendis diligentia: nos quoque, quorum causa agitur, plurimum fiducie in ea collocare possumus, & debemus.

20. Cæterum hanc erga Virginem fiduciam illa excitare possunt. Primum, si recogitemus ipsam esse Matrem Dei, atque ad eum potentissimam ad nos iuuandum, quod fufe probauimus cap. 30. & eleganter Germanus Patriarcha Constantinopolitanus orat. de oblat. Deiparæ in fine: *Certe, inquit, Domina Dei parens, carità meum refugium, vita & defensio, arma, & gloriatio, Spes, & robur meum: concede mihi, vt & ego quoque cum ea fruar inenarrabilibus, & qua comprehendere non possunt tuis bonis in cælesti perseverantia. Habes enim, sat scio; cum tua voluntate concurrentem potentiam, vt qua sis Mater Altissimi, & propterea audeo. No ergo priuer mea expectatione o Domina intemerata, qua vniuersorum expectationem supra rationem peperit Dominum nostrum IESVM Christum. hæc ille.*

Secundum, ipsam non solum posse, sed etiam velle nos iuuare, quod satis probatum constat ex cap. 16. vbi Matrem esse misericordie. & ex cap. 30. vbi nostram esse Aduocatam, & Mediatricem, & ex cap. 5. vbi Dominam nostram esse, & ex cap. 20. 28. & 29. vbi matrem esse nostram, & gratiarum dispensatricem ostendimus: quæ omnia si attentè expendantur, facile intelligemus, illam velle nos iuuare: ac proinde magnam in nobis fiduciam erga Deiparam gignent, & ideo cap. 28. sub symbolo pallij Elise, in quo ab Eliseo Iordanis aquæ diuise sunt, à Christo nobis relictam diximus, vt eius virtute per aquas tribulationum mitigatas tuti pertransire possimus. Quod etiam confirmatur ex dictis cap. 20. vbi per eam miracula plurima existere probauimus.

21. Verum non ab re fuerit ad eximiam Deiparæ potentiam, eiusque benignam ad nos iuandos voluntatem, quibus à Deo est donata, declarandam, B. Gertudis reuelationem, quæ lib. 4. earundem reuelationum cap. 11. habetur, hoc loco attexere: *Sub matutinis, inquit, in festo Dominica Annuntiationis, dum in monasterio monialium, in quo agebat Gertudis, cantaretur AVE MARIA, vidit ipsa tres riuulos*

Qua nos ad fiduciam erga Deiparam excitant. Germanus Patriarcha.

Secundum, ipsam non solum posse, sed etiam velle nos iuuare. vult nos iuuare. cap. 30. vbi nostram esse Aduocatam, & Mediatricem, & ex cap. 5. vbi Dominam nostram esse, & ex cap. 20. 28. & 29. vbi matrem esse nostram, & gratiarum dispensatricem ostendimus: quæ omnia si attentè expendantur, facile intelligemus, illam velle nos iuuare: ac proinde magnam in nobis fiduciam erga Deiparam gignent, & ideo cap. 28. sub symbolo pallij Elise, in quo ab Eliseo Iordanis aquæ diuise sunt, à Christo nobis relictam diximus, vt eius virtute per aquas tribulationum mitigatas tuti pertransire possimus. Quod etiam confirmatur ex dictis cap. 20. vbi per eam miracula plurima existere probauimus.

Reuelatio B. Gertudis de gloria Deiparæ.

efficacissimos procedentes à Patre, & Filio, & Spiritu sancto, tot Virginis matris suavissimo impetu penetrant, & de corde ipsius rursus efficaci impetu suavitatem suam originem repetere; & ex illo influxu sancta Trinitatis hoc si beata Virgini donatum fore, quod ipsa est potentissima post Patrem, sapientissima post Filium, & benignissima post Spiritum sanctum: cognovit etiam quod quotiescumque illi salutatio angelica, scilicet Ave Maria, cum devotione à fidelibus recitatur in terris prædicti rivuli efficaciori impetu super abundantes circumfluunt beatissimam Virginem, & ex altero latere refluunt cor ipsius sanctissimum, sicque cum mira delectatione repetunt fontem suum, & ex illa reundatione vena quadam gaudij, delectationis, & æterna salutis respurguntur in omnes personas Sanctorum, & Angelorum, & insuper aliorum, qui in terris commemorant eandem salutationem; per quas renovatur omne bonum in singulis, quod nunquam per saluiferam incarnationem filij Dei sunt adepti hæc ibi.

Tertio, quia ca-
pit ser-
pentis con-
trivit.
Carthusianus.
Sanctissi-
mum Ma-
ria nomen
invoçantes
in modum opitulari, Et P. Ioannes Auila, vir à Damo-
num mo-
lestijs liber-
rati.
P. Ioan.
Auila.
Figura
Virginis
ad fiducia
sua con-
cipien-
dam.
Nume-
Exod. 25.
Gen. 6.
3. Reg. 6.
Cap. 16.
& 30.
Bernardus²

Tertium, quod fiduciam excitat, quia peculiariter per illam Deus caput venenati draconis, qui nos inexplebili aviditate devorat nititur, conterendum pronunciauit, de quo fusè cap. 24 & 25. Quare Carthusianus libro 3. de laudibus Virg. art. ult. experimento se didicisse affirmat, Mariæ salutationem, atque inuocationem ex corde profectam afflictis omnibus, & formidolosis, qui nocturnis spectris, ac diabolicis terroribus commouentur, maiorem in modum opitulari, Et P. Ioannes Auila, vir nostra tempestate insignis sanctitatis, & prudentia dicebat plures cum pudicitia vitio tenerentur captivi, à Deo propter pium affectum ad Virginis conceptionem, & annunciationem, castitatem obtinuisse.

22 Ad hanc fiduciam in nobis excitandam plurimum valet si meminerimus, eam adumbrati per Civitatem Refugij, per Arcam ad eundem diluuium à Noe conditam, per Propitiatorium, per templum Domini, in quo orationes exaudiri; & immunitas ad ipsam confugientibus esse solet; & per alios typos, de quibus sæpè in hoc libro, sed præsertim cap. 16, & 30. egimus: Ideo Bernardus hom. 2. super misus est: Si insurgant, inquit, venti tentationum; si incurras scopulos tribulationum, respice Stellam, voca Mariam; si saccaris superbia vnde, si ambitionis, si detractionis, si amulationis, respice Stellam, voca Mariam: & post aliqua in eandem sententiam subijcit: In

periculis, in angustiis, in rebus dubijs, Mariam cogita, Mariam inuoca, non recedat ab ore, non recedat à corde: etenim vt idem Bernardus serm. Domin. prima post Epiphani. Si pè, inquit, à nobis fuerit puifata, non deerit necessitati nostra, quoniam misericors, & mater misericordia: & cetè quemadmodum Virgo sanctissima dum in terris degeret, aspectu suo tentationes in alijs se dabat, vt ex Ambrosio, & Alen-
Ambr.
Alen.
si, & alijs diximus cap. 14. ita videtur hoc reliquisse nomini suo deuotè inuocato, vt ex reuelatione sanctæ Brigittæ lib. 1. cap. 9. & lib. 5. Brigittæ 6. & cap. 22. diximus loco citato: imo & in magnibus suis deuotè pariter inspectis, idem Virgini, videtur concessum: quare sicuti pueri cum aliquid periculi sibi obijcit, collam matris lacrymabundi artius amplectuntur: ita & nos in dæmonis tentationibus, ad Virginem per Collum significatam, vt cap. 16. diximus, accurramus cum lacrymis, & desiderio, ac precibus eius pedes amplectamur. Quin etiam non solum in dæmonum impugnatione; verùm etiam sicuti Ruben Genes. 29. inuentas Mandragoras Lixæ matris detulit: ita & nos bona nostra desideria aliæque pietatis opera Virgini deseramus; ab ea conferuanda & per ipsam Deo offerenda transmittamus, non secus ac ea, quæ à corpore per collum ascendunt ad caput, iuxta illud, quod monet Bernardus sermone 3. de Aduento: Si studemus, inquit, & nos dilectissimi per ipsam ad eum ascendere, qui per ipsam ad nos descendit; per eam venire in gratiam ipsius, qui per eam in nostram miseriam venit. Idem sermone de Aduento dicit: Quæ equid, inquit, illud est, quod offerre Deo parat, Mariam commendare memento, vt eodem alio, ad largitorem gratia gratia redeat, quo influxit. & mox: Modicum illud, quod offerre desideras gratiosissimis illi, & omni accipione dignissimis MARIÆ manibus offerendum tradere cura, si non vis suscipere repulsam, ita Bernardus: etenim vt cap. 5. diximus, ipsa est templum Dei, in quo & preces exauduntur, & oblationes fiunt ideo Ambrosius in Psalm. 118. sermone 22. in illa verba; Quare seruum tuum. Suscipe, inquit, me non ex daria, sed ex Maria, vt incorrupta sit Virgo; ad Virgo per gratiam ab omni integra labe peccati & Bernardus sermone 2. de Aduento, ad Virginem conuersus; Per te, inquit, accessum habeamus ad filium, & benedicta inuentrix gratia, genitrix visa, Mater saluus, vt per te suscipiat

scipiat nos, qui per te datus est nobis. ita Bernardus.

*Pecato-
ris ad Vir-
ginem con-
fugimus.*

Psal. 86.

*B. Gertru-
dis.*

*S. Brigitta
B. Virgo
magnati
affusio
tur cum
trahit pec-
catoris.*

S. Thom.

Cant. 4.

Ecel. 24.

24 Quantum autem praesidij experti sint, quotquot in Deipara fiduciam collocantes suam, ad eius opem, & clementiae firmiter confugerunt, & voti compotes effecti sunt, exempla declarant propemodum innumerabilia; quae quidem non paucos plurimam beneficia sanctissima Virgine consecutos esse, et usque minimè defraudatos à desiderio suo, nos docent. Nos ex multis pauca, eaque ex probatissimis historijs excepta selegimus, atque hoc loco ipsidem serè auctororum verbis, resecatim à quo ad rem nostram non magnoperè faciunt videntur, recensebimus; Ea porò non unius generis, sed multiplicis; & ut omittam quos Deipara aliorum precibus à mortuis excitavit, quorum aliquos cap. 20. attulimus. Sanè nihil siue magnum, siue paruum aggressi, nisi breui prius precatione Deiparae patrocinium implorent, & certè praesens eius sentire praesidium.

Alij à daemonum impugnatione tum invisibili, tum visibili, & ab improborum hominum maleficio subducti, Deiparam inuocantes eorumdem victores evaserunt.

Alij à peccati tyrannide libertati Christianae redditi, ad poenitentiae sacramentum suscipiendum singulari Deiparae patrocinio sunt adiuti.

Alij ab imminente, & certo interitu beatissimae Mariae inuocato nomine mortis faucibus erepti.

Alij in vitae discrimen adducti propter hostium furorem vel propter imminens naufragium, vel propter grauem corporis aegritudinè Deiparae auxilio à periculo sunt exempti.

Alij in rei familiaris inopia Deiparae beneficio subleuati.

Alij sterilitate laborantes, prolem per Deiparam sunt consecuti.

Alij molestiarum, ac persecutionum quibus urgebantur, aculeis Deiparae inuocatae liberati sunt.

Alij non in magnis tantum, sed in parvis etiam rebus ad Caeli Reginam accurrentes benignè sunt exauditi: ut sicuti in arduis rebus maximam eius potestatem, ita in Paruis insignem eiusdem benignitatem, atque dignationem, qua ad minima praestanda descendit, praedicemus: & quamvis ea, quae vires naturae excedunt, quaecumque in re sanè parua esse non possunt; tamen: ut sapienter monet Gregorius lib. 1. dialog. cap. 9. ex

*Diversa
beneficio-
rum gene-
ra, in qui-
bus fiden-
ter ad Dei-
am ac-
curimus.*

I
II
III
IV
V
VI
VII
VIII
IX
magna

magna conditoris nostri dispensatione fit, vt per minima, quæ percipimus, sperare maiora debeamus.

- x. Alij rudi, vel hebeti ingenio eiusdem Virginis dono ad summam scientiam, atque eruditionis apicem peruenere.
- x1. Alij in atrocissimis, quos Christi nomine subibat cruciatibus, cum Deiparæ nomen implorassent, eximia animi fortitudine, atque constantia immoti persistere.
- xii. Alij denique alijs, que percenseri numerando non possunt, affecti sunt beneficijs: quæ à prædictis diuersa, multitudine plurima, magnitudine sunt ingentia. Hæc verò quæ recensimus ita cuique generi exempla subijcetes eodem ordine confirmabimus.

Omnia genera beneficii.

VARIA BENEFICIORVM
exempla, quibus Deipara suam erganos benignitatem declarat, & nostram in ipsam, alijsq; rebus in se fiduciam excitat.

De primo beneficiorum genere, quod est se inuocantibus opem impertire.

S. CATHARINA SVEDA SINGV-
las actiones breui ad Deiparam precationicula auspicabatur ex vita eiusdem.

S. Catharina Sueda Deiparam inuocabat.

Surius tom. 22. Mar. 27.

Mulieres quædam per salutacionem angelicam a demone liberata: salutaciones angelicae agros sanantur.

SANCTA Catharina virgo ex Suetia S. Brigitte filia maternæ pietatis hæres, atque imitatrix, magnam sibi in Deipara fiduciam collocat; ideoque in suis rebus ad eam confugebat: cum enim de rebus spiritualibus consultaretur, opem Deiparæ implorabat, vt est in eius vita cap. 16. apud Surius tom. 2. salutacionem namque Angelicam tunc temporis tacite secum lemè recitare solita erat, idque non sine fructu, quod cernere licuit in quibusdam mulieribus, quæ eiusmodi consilijs ab ea traditis obtemperantes, ab infestissimo demone sunt liberatæ. Cum verò ex vrbe patriam repeteret, domesticorum quendam è curru lapsum, ac rotis incurrentibus in costis vique ad o. attritum, vt ægrè animam doceret, sanctissima Virgo Catharina salutacione Angelica suo more recitata, & quassato hominis latere leuiter contritaco, incolumitati ad o. restituit vt eodem die quolibet lætus discurreret, hæc in eius vita cap. 17.

De secundo beneficiorum genere, quod est ab hostibus inuisibilibus, & visibilibus tutari.

COMPLURES AB INVISIBILIVM, ET
visibilibus hostium impugnatione Deipara inuocacione liberata.

ADOLESCENS quidam spiritu fornicationis vehementer impugnatus, cum Eremite cuiusdam consilio in honorem Deiparæ, quotidie in templo salutacionem angelicam ceteris recitaret, adionctis totidem v. o. s. post aliquod tempus à Deipara ab ea tentatione liberatus, ad coelestes nuptias euocatur. Casarius lib. 7. cap. 33.

Quomodo etiam Deipara à sancta Iustina virgine, & martyre inuocata, eodem fornicationis spiritu acriter impugnatam liberant, supra cap. 24. ex Nazianzeno retulimus.

B. Henricus Suso Ordinis Prædicatorum qui annum Domini circiter 1350 cecidit, cum Satanam nigro vultu, & igneis oculis arcum manu vibrantem acriter inceperat, quod quendam hætem ignea sagitta contrita penè mutuum deiecerit, cumq; ipsum eadem sibi ferociter inuenientem, ac nouum in se patantem iaculum coniecerit, Deiparæ opem implorantis verbis: *Nos cum prole pia benedicat Virgo Maria, quibus pronouciatis hostis infestissimus probris abiecit.* hæc apud Feidicandum Castulum p. 2. Chion. S. Dom. lib. 2. cap. 18.

B. Iacobus de Marchia ab importunis diaboli diu multo que vexatus, Lauretum, certissimum malorum leuamentum accurrit; ante aram Virginis non sine animi angore, lacris operatus, expertum eius auxilium expostite que certamini. Audita preces; impensius ranti B. M. se rorsus ostendit: *Et bono animo tibi fili, inquit, ac summo rerum Parenti grates agito adest pugna finis, & te celestis corona victorem manes.* prædictionum comprobant euenus Haud ita multo post fractæ insectorum hostium vires, læta repente secuta pax: ipse deinde coelesti præmio donatus, euocatus in coelum. Turcellinus lib. 2. hiltorat. Laurent. cap. 2.

Mulieres